

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัยและผลการวิจัย

3.1 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัย เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประจำปีการศึกษา 2554 ภาคการศึกษาที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 35 คน โดยตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ตัวแปรต้น คือ การใช้กิจกรรมการพูดในวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2. ตัวแปรตาม คือ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
3. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยไม่ได้คำนึงถึงองค์ประกอบอื่นๆ ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเช่น พื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม อารมณ์ ความสนใจพิเศษ ตลอดจนสภาพแวดล้อมอื่นๆ

รายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัย มีดังนี้คือ

- 3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.1.4 การกำหนดค่าของตัวแปร
- 3.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประจำปีการศึกษา 2554 ภาคการศึกษาที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประจำปีการศึกษา 2554 ภาคการศึกษาที่ 2 ที่มีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษต่ำ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 35 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากวิธีการจับฉลาก

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.1.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.1.2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตลอดจนขอบข่ายของเนื้อหารายวิชา

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษประกอบการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ขั้นตอนการสอนตามกรอบแนวคิดของ สคริเวนเนอร์ (Scrivener, 1994) มาเป็นหลักดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การนำเข้าสู่กิจกรรม (Lead-in) โดยการใช้คำถามหรือรูปภาพเพื่อเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนให้มีความพร้อมก่อนเข้าสู่บทเรียน และช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจบทเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การจัดกิจกรรม (Setting up Activity) เป็นขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้เรียนทำกิจกรรม เช่น การจัดที่นั่งในการพูด การให้คำสั่งในการทำกิจกรรม การบอกรหัสประสมค์ / จุดมุ่งหมายในการทำกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจขั้นตอนและวิธีการดำเนินกิจกรรมก่อนการปฏิบัติกิจกรรม เพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินกิจกรรม (Run the Activity) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยไม่มีการแทรกแซงจากครูผู้สอน ผู้สอนจะมีบทบาทเพียงแค่ว่าเป็นผู้สังเกตการณ์ / ผู้ช่วยคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น เพื่อให้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสใช้ภาษาอย่างอิสระ

ขั้นตอนที่ 4 การจบการทำกิจกรรม (Close the Activity) เป็นการให้สัญญาณเตือนโดยการบอกเวลาที่เหลือในการทำกิจกรรมให้ผู้เรียนทราบแล้วครูผู้สอนจะเป็นผู้ตัดสินหรือสรุปกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 5 หลังการทำกิจกรรม (Post Activity) ครูผู้สอนจะทำการตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เช่น มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำกิจกรรม การตรวจคำตอบ การพูดคุยเกี่ยวกับปัญหาหรือเป้าหมายของการทำกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสรุปหลังจากสิ้นสุดการทำกิจกรรม

อนึ่ง เพื่อให้เนื้อหา มีความเที่ยงตรง ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง เที่ยงตรงอีกครั้ง

3.1.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ผู้วิจัยนำเอกสารจาก “แนวการสร้างข้อสอบ” (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2538) และ “การพัฒนาข้อสอบภาษาอังกฤษให้เป็นมาตรฐาน” (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2543) มาเป็นกรอบแนวคิด โดยแบ่งแบบทดสอบออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบเพื่อการสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบที่กำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนจับคู่และสนทนาโต้ตอบกันเป็นภาษาอังกฤษ การทดสอบทั้ง 2 ตอนจะทำก่อนและหลังการเรียน โดยแบบทดสอบที่ใช้ในแต่ละตอนจะเป็นข้อสอบแบบคู่ขนาน (Parallel test)

อนึ่ง แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังนี้ ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของข้อสอบด้วยเช่นกัน ส่วนในเรื่องระดับความเชื่อมั่นของแบบทดสอบนั้น แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนการเรียนมีระดับความ

เชื่อมั่นอยู่ที่ 88.86% ส่วนแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนมีระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ 86.01%

3.1.2.3 เกณฑ์ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยปรับกรอบของแฮริส (Harris, 1990) มาเป็นแนวคิด ซึ่งเกณฑ์การประเมินในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้องค์ประกอบรวมทั้งสิ้น 6 องค์ประกอบ คือ

1. คำศัพท์ (Vocabulary)
2. ไวยากรณ์ (Grammar)
3. การออกเสียง (Pronunciation)
4. ความเข้าใจ (Comprehension)
5. ความคล่องแคล่ว (Fluency)
6. สีสันท่าทางประกอบการพูด (Style in Speaking)

จากนั้นนำเกณฑ์ทั้ง 6 ด้านมากำหนดระดับการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละองค์ประกอบออกเป็น 5 ระดับ จาก 1 (น้อยที่สุด) ถึง 5 (มากที่สุด) ตามวิธีของริน ลิเคิร์ต (Rinses Likert) ดังนี้

1. ความถูกต้อง (ทางไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียง)

การพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ตามประเด็นที่กำหนด	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
มีความถูกต้องมากที่สุด	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 5 คะแนน
มีความถูกต้องมาก	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 4 คะแนน
มีความถูกต้องปานกลาง	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 3 คะแนน
มีความถูกต้องน้อย	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 2 คะแนน
มีความถูกต้องน้อยที่สุด	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน

2. ความเข้าใจ

การพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ตามประเด็นที่กำหนด	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
พูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้มากที่สุด	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 5 คะแนน
พูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้มาก	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 4 คะแนน
พูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ปานกลาง	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 3 คะแนน
พูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้น้อย	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 2 คะแนน
พูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้น้อยที่สุด	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน

3. ความคล่องแคล่ว

การพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ตามประเด็นที่กำหนด	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
มีความคล่องแคล่วมากที่สุด	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 5 คะแนน

มีความคล่องแคล่วมาก	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 4 คะแนน
มีความคล่องแคล่วปานกลาง	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 3 คะแนน
มีความคล่องแคล่วน้อย	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 2 คะแนน
มีความคล่องแคล่วน้อยที่สุด	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน

4. การแสดงท่าทาง น้ำเสียง ประกอบการพูด

การพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ตามประเด็นที่กำหนด

มีลีลาประกอบการพูดมากที่สุด	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 5 คะแนน
มีลีลาประกอบการพูดมาก	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 4 คะแนน
มีลีลาประกอบการพูดปานกลาง	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 3 คะแนน
มีลีลาประกอบการพูดน้อย	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 2 คะแนน
มีลีลาประกอบการพูดน้อยที่สุด	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน

ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ

3.1.2.4 แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การจัดทำแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนได้ประเมินความสามารถของตนเองในด้านการพูดก่อนและหลังการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่เรียน สาขาวิชา คณะที่สังกัด ประวัติการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี ประวัติการทำงาน และประวัติการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (เรียนพิเศษ) นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประจำปีการศึกษา 2554 ภาคการศึกษาที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินนี้มีด้วยกันทั้งสิ้น 9 ข้อ โดยที่ 8 ข้อแรกเป็นคำถามปลายปิดที่เป็นการให้ระดับคะแนนที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert's Scale) โดยกำหนดความหมายของแต่ละระดับ (Rating Scale) ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ส่วนข้อที่ 9 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา หรืออุปสรรคในการพูดได้อย่างอิสระ

อนึ่ง แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษนี้ มีค่าระดับความเชื่อมั่น (Reliability) อยู่ที่ 91.89%

3.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีการค้นหาข้อมูลโดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบ คือ

3.1.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประจำปีการศึกษา 2554 ภาคการศึกษาที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 35 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยแจกแบบประเมินดังกล่าวไปยังกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตลอดจนทำการวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังการเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน

3.1.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

เป็นข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้า รวบรวม จากงานวิจัย บทความ วารสาร เอกสาร สัมมนา ตลอดจนสถิติในรายงานต่างๆ ทั้งของภาครัฐ และภาคเอกชนเพื่อเป็นส่วนประกอบในเนื้อหา และนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.4 การกำหนดค่าของตัวแปร

ในส่วนของแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประจำปีการศึกษา 2554 ภาคการศึกษาที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 35 คน ผู้วิจัยได้กำหนดค่าของตัวแปร มาตราวัดจากลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยนำเกณฑ์อันตรภาคชั้น (สุทธนู ศรีไสย์, 2547 : 31) มาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้คือ

ระดับค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	หมายถึง	มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับน้อยที่สุด
ระดับค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	หมายถึง	มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับน้อย
ระดับค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	หมายถึง	มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง
ระดับค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	หมายถึง	มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับมาก
ระดับค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	หมายถึง	มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด

3.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ จากนั้นนำมาตรวจการให้คะแนน และนำผลคะแนนมาทำการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อศึกษาว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษต่ำ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประจำปีการศึกษา 2554 ภาคการศึกษาที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นอย่างไร โดยมีวิธีการดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน ของแบบประเมินตนเองที่ได้กลับคืนมา

นำแบบประเมินตนเองที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนและแบบประเมินตนเองที่มีความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์และแปลผลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้ทั้งสถิติเชิงพรรณนา

(Descriptive Statistics) มาใช้วัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียน เพื่อหาค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเสนอในรูปแบบของตารางพร้อมบรรยายประกอบ และใช้สถิติเชิงเปรียบเทียบ (Inferential Statistics) มาใช้วัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียน เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียน วิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

อนึ่งแบบสอบถามของแบบประเมินตนเองตอนที่ 1 ซึ่งเป็นคำถามข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประจำปีการศึกษา 2554 ภาคการศึกษาที่ 2 ที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษต่ำ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ นำข้อมูลที่ได้ เช่น เพศ คณะที่สังกัด มาหาค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Arithmetic Means) ของตัวแปรด้วยเช่นกัน

3.1.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

3.1.6.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติที่นำมาใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูลที่เกิดขึ้นรวบรวมมาจากกลุ่มประชากรที่นำมาศึกษาได้แก่

3.1.6.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ซึ่งนำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลของแบบประเมินตนเองตอนที่ 1 และตอนที่ 2

3.1.6.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งนำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลของแบบประเมินตนเองตอนที่ 2

3.1.6.2 สถิติเชิงเปรียบเทียบ (Inferential Statistics) นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบเพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ก่อนและหลังจากการเรียนวิชาการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ

3.1.6.3 การวิเคราะห์โดยวิธี t-test โดยหาค่า t-test แบบ Dependent Group (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540) ในการเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียน โดยกำหนดสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบดังนี้ คือ

$$H_0 : \mu_D = \mu_o$$

$$H_1 : \mu_D \neq \mu_o$$

โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3.2 ผลการวิจัย

การศึกษากการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้แจกแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษต่ำ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ โดยสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 35 คน

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลของการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอนตามลำดับดังนี้

- 3.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2.2 ผลการวิเคราะห์แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 3.2.3 ผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

3.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 ราย แบ่งตามเพศ และคณะ แสดงไว้ในตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพศ		
● ชาย	17	48.6
● หญิง	18	51.4
รวม	35	100.0
คณะ		
● วิทยาลัยการบริหารและจัดการ	5	14.3
● เทคโนโลยีการเกษตร	5	14.3
● สถาปัตยกรรมศาสตร์	5	14.3
● วิศวกรรมศาสตร์	5	14.3
● ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	5	14.3
● อุตสาหกรรมการเกษตร	5	14.3
● วิทยาศาสตร์	5	14.3
รวม	35	100.0

จากตารางที่ 3.1 สามารถอธิบายข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 ราย ได้ดังนี้ คือ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 35 ราย เป็นเพศหญิง 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.4% และเป็นเพศชาย 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.6% โดยที่นักศึกษา จำนวน 35 คนนี้มาจากคณะต่าง ๆ คณะละ 5 คน รวม 7 คณะ ดังนี้ คือ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะอุตสาหกรรมเกษตร และคณะวิทยาศาสตร์

3.2.2 ผลการวิเคราะห์แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 35 คน ซึ่งทำการประเมินก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการพูดในการเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 3.2 และ 3.3 ดังนี้ คือ

ตารางที่ 3.2 ผลการประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนการเรียน

องค์ประกอบที่ใช้ในการประเมิน	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสามารถ ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ออกเสียงได้ถูกต้อง	2.31	0.68	น้อย
เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทใน สถานการณ์ต่าง ๆ	2.31	0.53	น้อย
ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง	2.25	0.70	น้อย
พูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ถูกต้อง	2.46	0.56	น้อย
นำ / ดำเนิน / การสนทนาได้อย่างราบรื่นเป็น ธรรมชาติ	2.49	0.61	น้อย
พูดได้อย่างคล่องแคล่ว	2.29	0.79	น้อย
มีลีลาท่าทางประกอบการพูดได้เหมาะสม	2.23	0.77	น้อย
มีความมั่นใจในการพูด	2.46	0.66	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.31		น้อย

จากตารางที่ 3.2 สามารถอธิบายผลการประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนการเรียนวิชาการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 35 คน ได้ดังนี้คือ

นักศึกษาประเมินตนเองว่า นักศึกษามีระดับความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อยในทุกองค์ประกอบที่ใช้ในการประเมิน กล่าวคือ องค์ประกอบด้านการออกเสียงถูกต้อง ($\bar{X} = 2.31$) ด้านการเลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทในสถานการณ์ต่าง ๆ ($\bar{X} = 2.31$) ด้านการใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 2.25$) ด้านการพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 2.29$) ด้านการนำ / ดำเนิน การสนทนาได้อย่างราบรื่นเป็นธรรมชาติ ($\bar{X} = 2.49$) ด้านการพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 2.29$) ด้านการใช้ลีลาท่าทางประกอบการพูดได้เหมาะสม ($\bar{X} = 2.33$) ตลอดจนความมั่นใจในการพูด ($\bar{X} = 2.46$) และเมื่อดูภาพรวมของผลการประเมินตนเองของนักศึกษาก่อนการเรียนวิชาการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ ก็พบว่า นักศึกษาประเมินตนเองว่ามีทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยรวม = 2.31) เช่นกัน

ตารางที่ 3.3 ผลการประเมินตนเองด้านภาษาอังกฤษหลังการเรียน

องค์ประกอบที่ใช้ในการประเมิน	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสามารถ ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ออกเสียงได้ถูกต้อง	3.03	0.66	ปานกลาง
เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทใน สถานการณ์ต่าง ๆ	2.69	0.53	ปานกลาง
ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง	2.71	0.52	ปานกลาง
พูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ถูกต้อง	2.91	0.51	ปานกลาง
นำ / ดำเนิน / การสนทนาได้อย่างราบรื่นเป็น ธรรมชาติ	2.69	0.48	ปานกลาง
พูดได้อย่างคล่องแคล่ว	2.71	0.62	ปานกลาง
มีลีลาท่าทางประกอบการพูดได้เหมาะสม	2.60	0.55	น้อย
มีความมั่นใจในการพูด	3.31	0.58	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	2.83		ปานกลาง

จากตารางที่ 3.3 สามารถอธิบายผลการประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการใช้กิจกรรมการพูดในการเรียนวิชาการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจำนวน 35 คน ได้ดังนี้ คือ

นักศึกษาประเมินตนเองว่า นักศึกษามีระดับความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางในเกือบทุกองค์ประกอบที่ใช้ในการประเมิน กล่าวคือ องค์ประกอบด้านการออกเสียงถูกต้อง ($\bar{X} = 3.03$) ด้านการเลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทในสถานการณ์ต่าง ๆ ($\bar{X} = 2.69$) ด้านการใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 2.71$) ด้านการพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 2.91$) ด้านการนำ / ดำเนิน การสนทนาได้อย่างราบรื่นเป็นธรรมชาติ ($\bar{X} = 2.69$) ด้านการพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 2.71$) และด้านความมั่นใจในการพูด ($\bar{X} = 3.31$) ยกเว้นด้านการใช้ลีลาท่าทางประกอบการพูดได้เหมาะสม ที่นักศึกษาประเมินตนเองว่ามีระดับความสามารถอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.60$) และเมื่อดูภาพรวมของผลการประเมินตนเองของนักศึกษาก่อนการเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก็พบว่า นักศึกษาประเมินตนเองว่ามีทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม = 2.83) เช่นกัน

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาก่อนการเรียน และหลังการใช้กิจกรรมการพูดในการเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แสดงในตารางที่ 3.4-3.5 ดังนี้ คือ

ตารางที่ 3.4 แสดงผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ก่อนการเรียน

องค์ประกอบเพื่อวัดระดับทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	ก่อนการเรียน		ระดับความสามารถ ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
	$\bar{X}$	S.D.	
ออกเสียงได้ถูกต้อง	2.60	0.50	น้อย
เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทใน สถานการณ์ต่าง ๆ	2.71	0.62	ปานกลาง
ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง	2.74	0.66	ปานกลาง
พูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ถูกต้อง	2.66	0.54	ปานกลาง
พูดได้อย่างคล่องแคล่ว	2.60	0.50	น้อย
มีลีลาท่าทางประกอบการพูดได้เหมาะสม	2.29	0.67	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.60		น้อย

จากตารางที่ 3.4 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 35 คน ก่อนการเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ดังนี้คือ

ในภาพรวม นักศึกษามีระดับความสามารถในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนการเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยรวม = 2.60) โดยที่นักศึกษาสามารถออกเสียงได้ถูกต้องในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.60) แต่องค์ประกอบอื่น ๆ คือ เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทในสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง และพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ถูกต้องนั้น นักศึกษามีระดับความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 2.71, 2.74 และ 2.66 ตามลำดับ) ส่วนองค์ประกอบด้านการพูดได้อย่างคล่องแคล่ว และมีลีลาท่าทางประกอบการพูดได้เหมาะสมนั้น นักศึกษามีระดับความสามารถอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.60 และ 2.29 ตามลำดับ)

ตารางที่ 3.5 แสดงผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลังการเรียน

องค์ประกอบเพื่อวัดระดับทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	หลังการเรียน		ระดับความสามารถ ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
	$\bar{X}$	S.D.	
ออกเสียงได้ถูกต้อง	3.43	0.50	มาก
เลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทใน สถานการณ์ต่าง ๆ	3.54	0.56	มาก
ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง	3.23	0.55	ปานกลาง
พูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ถูกต้อง	3.66	0.48	มาก
พูดได้อย่างคล่องแคล่ว	3.23	0.55	ปานกลาง
มีลีลาท่าทางประกอบการพูดได้เหมาะสม	3.23	0.55	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.38		ปานกลาง

จากตารางที่ 3.5 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 35 คน หลังการใช้กิจกรรมการพูดในการเรียนวิชาการพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษได้ดังนี้ คือ

ในภาพรวม นักศึกษามีระดับความสามารถในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการใช้ กิจกรรมการพูดในการเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.38) แต่ถ้าพิจารณารายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบที่สำคัญในการพูด พบว่า หลังจากใช้กิจกรรมการ พูดในการเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ นักศึกษาสามารถออกเสียงได้ถูกต้องในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$) ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) และสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ถูกต้องในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) ส่วนอีก 3 องค์ประกอบ คือ ความ ถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่วในการพูด ตลอดจนลีลาท่าทางประกอบการพูด นักศึกษามี ทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$ ในองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ)